

ZVON

květen 5/2001

Milí přátelé,

Při přípravě květnového čísla ZVONU jsem byl překvapen množstvím událostí, které se dnes ve světě odehrávají, a které bych Vám rád sdělil prostřednictvím tohoto časopisu. Mám ale k dispozici jen 8 stránek a tam se všechno musí vtěsnat. Na druhou stranu nechci, aby tento časopis obsahoval jen zprávy, které si můžete přečíst z jiných zdrojů.

Se zájmem jsem sledoval cestu papeže Jana Pavla II. do Řecka, Sýrie a na Maltu. Proto také otiskuji část papežova projevu v Řecku. Všechno ostatní, co papež řekl během návštěvy, si můžete přečíst na výborné internetové stránce www.christnet.cz <<http://www.christnet.cz>>.

Velikonoční období bylo velkým svátkem pro Barboru Hnízdovu (Manchester, MD), která přijala svátost birmování, a pro její sestru Aničku, která o týden později přijala první svaté přijímání. Také František Fojtík z New Jersey přijal letos poprvé svátostného Krista. Všem přeji, aby si zachovali čistou víru a radost, že patří Ježíšovi.

Velikonoční doba vyvrcholí slavností Soslání Ducha svatého v neděli 3. června. Tento den pořádáme pouť do Washingtonu. V naší národní kapli Panny Marie Hostýnské budeme společně s věřícími ve Washingtonu prosit při mši o Ducha svatého, pro nás, pro naše rodiny, pro tuto zemi a také pro zemi, odkud pocházíme. Proto Vás všechny srdečně zvu na tuto mši svatou, která bude v naší národní kapli v National Shrine, Washington DC 3. června ve 12.00.

Omlouvám se Petru Motykovi, autoru příspěvku „Procházka Budapeští“ (minulé číslo ZVONU) za neuvedení jeho jména.

Přeji Vám hodně pohody a pokoje při četbě ZVONU.

P. Antonín

ZVON

Slavíme v měsíci červnu

1. června Sv. Justina, mučedníka

Narodil se na začátku 2. století v samařském Sichemu. Pocházel z řecké pohanské rodiny. Po přijetí křtu se věnoval vyučování a obhajobě křesťanské nauky. Jako nejstarší křesťanský teolog, snažil se spojit řeckou platonskou filozofii s křesťanstvím, zanechal po sobě několik spisů. V katechezích oobhazuje víru ve skutečnou přítomnost Krista pod svátostnými způsoby. Otevřel si v Římě filozofickou školu, ale byl udán, že je křesťanem, předvolán před soudce a spolu s pěti dalšími muži a jednou ženou podstoupil kolem roku 165 mučednickou smrt. Jak se sv. Justin u soudu hájil, si můžete přečíst na protější straně.

3. června Sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků

Zatímco sv. Justí zemřel kvůli Kristu téměř před dvěma tisíci lety, sv. Karel Lwanga byl spolu s dvanácti mladými křesťany za živa upálen 3. června roku 1886. Tito prvomučedníci černé Afriky přijali křest od prvních misionářů z kongregace Bílých otců, kteří přišli do Ugandy v roce 1879. Staly se obětí krutého pronásledování za krále Mwangy a za svaté byli prohlášeni roku 1964.

6. června Sv. Norberta, biskupa

Ostatky sv. Norberta jsou od roku 1627 uloženy na Strahově v premonstratském kostele. Tím jako by patřil k našemu národu. Narodil se kolem roku 1080 v Xantenu v Porýní. Jako mladý šlechtic se stal kanovníkem v Xantenu a sekretářem císaře Jindřicha V. V roce 1115 přijal kněžské svěcení a změnil dasavadní způsob života. Spjoval rozjímavou modlitbu s aktivní službou duším. Tento odkaz zanechal i premonstratskému řádu, jehož počátky sahají k roku 1120, kdy s několika společníky začal žít společně v Prémontré u Laonu (Francie).

11. června Sv. Barnabáše, apoštola

Pocházel z ostrova Kypru, byl to Levita a Jmenoval se Josef, jméno Barnabáš mu dali apoštolové. Prodal svůj majetek a peníze dal apoštolům pro chudé. Ujal se Pavla, když po obrácení přišel do Jeruzaléma, a uvedl ho k apoštolům. Byl to výborný muž, plný Ducha svatého a víry. Později přivedl Pavla do Antiochie a doprovázel ho na jeho první apoštolské cestě. Bývá jmenován dokonce před Pavlem. Na apoštolském sněmu v Jeruzalémě hájil názor, že pohanům, kteří se chtějí stát křesťany, se nemá ukládat židovský zákon. Když se s Pavlem rozešel, vzal s sebou svého příbuzného Marka na Kypr. Pavel se o něm zmiňuje ještě, když na své druhé apoštolské cestě píše z Efesu do Korintu.

13. června Antonína z Padovy, kněze a učitele církve

I když je považován za nejvíce uctívaného svědce v Itálii, „ IL SANTO“, mnozí Italové ani netuší, že se narodil kolem roku 1195 v Lisabonu v Portugalsku. Jeho rodiče mu dali jméno Fernando. Vstoupil do řádu augustiniánských kanovníků a po dokončení studií přijal kněžské svěcení. V roce 1220 se stal františkánem a přijal jméno Antonín. Odešel hlásat evangelium do Afriky, ale brzy onemocněl a musel se vrátit do Evropy. Po krátkém pobytu v klášteře na Sicílii se setkal se sv. Františkem, na jeho přání pak v Bologni učil řádové spolubratry teologii. V severní Itálii kázal proti katarům, v jižní Francii proti sektě albigenských, po návratu do Itálie proti lichvářům a zasazoval se o práva chudých. Na jeho kázání přicházely tisíce lidí. Zemřel 13. června 1231 ve svém klášteře v Arcelle u Padovy. Za necelý rok byl prohlášen za svatého a v roce 1946 za učitele církve.

Ze zápisu o mučednické smrti sv. Justina a jeho druhů

Zatčené svaté předvedli před římského prefekta Rustika. Když stanuli před tribunálem, řekl prefekt Rustikus Justinovi: „Především buď oddán bohům a poslouchej císaře!“ Justin odpověděl: „Nelze přece nikoho obžalovat nebo postihnout za to, že jsme poslušni příkazů našeho spasitele Ježíše Krista.“

Rustikus řekl: „K jakému učení se hlásíš?“ Justin na to: „Snažil jsem se seznámit se všemi naukami a přidržel jsem se pravého učení křesťanů, ačkoli se nelíbí těm, kdo žijí v zajetí bludu.“

Prefekt Rustikus se zeptal: „Tak tohle učení se ti líbí, ubožáku?“ A Justin přisvědčil: „Ano právě tak, řídím se jím jako správným učením víry.“

A prefekt Rustikus řekl: „Co je to za učení?“ Justin odpověděl: „My uctíváme Boha křesťanů. Věříme, že on je od počátku jediný stvořitel a tvůrce všeho stvoření viditelného i neviditelného. A uctíváme Pána Ježíše Krista, Božího Syna, o kterém už proroci předpověděli, že přijde jako hlasatel spásy pro lidské pokolení a jako učitel znamenitých učedníků. Já jsem ovšem jen člověk, a proto jsem přesvědčen, že tvář v tvář jeho nekonečnému božství mohu říci jen velmi málo, leč uznávám, že proroci měli jistou moc, neboť předem zvěstovali o tom, o němž jsme právě prohlásili, že je Boží Syn. Vím totiž, že z vnuknutí nebes proroci prorokovali o jeho příchodu mezi lidi.“

Rustikus se tedy otázal: „Jsi tedy křesťan?“ A Justin odpověděl: „Ano, jsem křesťan.“

Nato řekl prefekt Justinovi: „Poslyš, o tobě říkají, žes učenec, a ty sám si to myslíš, že víš, které učení je pravé. Jestliže budeš zbičován a zaplatíš vlastní hlavou, jsi přesvědčen, že vystoupíš na nebesa?“ Justin potvrdil: „Doufám, že když tohle přestojím, budu mít podíl v Božím přibytku. Vím přece, že všem, kdo žili správně, zachovává Bůh svou milost až do skonání celého světa.“

Prefekt Rustikus řekl: „Takže ty se domníváš, že jakmile přijdeš do nebe, dostaneš nějakou znamenitou odměnu?“ Justin odpověděl: „To se nedomnívám, ale prostě to vím, mám to za naprosto jisté.“

Prefekt Rustikus pravil: „Vraťme se však k věci, o níž jde. Je opravdu nutné a naléhavé, abyste se sebrali a jako jeden muž obětovali bohům.“ Justin odpověděl: „Žádný rozumně myslící člověk neodpadne od pravé víry k bezbožnosti.“

Prefekt Rustikus prohlásil: „Neučinite-li podle příkazu, bez milosti budete dáni na mučení.“ Justin odpověděl: „Přejeme si trpět pro našeho Pána Ježíše Krista, a tak být spaseni. Neboť toto utrpení nám zprostředkuje spásu a dodá naději před daleko hroznějším všeobecným soudem našeho Pána a Spasitele.“ Stejně prohlásili také ostatní mučedníci: „Dělej, co chceš, ale my jsme křesťané a modlám neobětujeme.“

Prefekt Rustikus pak vynesl rozsudek následujícími slovy: „Protože tito lidé nechtěli obětovat bohům a uposlechnout příkazu císařova, nechť jsou podle předpisů zákona zbičováni a vydáni hrdelnímu trestu.“

S chválou Boží na rtech šli svatí mučedníci na popraviště. Tam byli sťati, a tak mučednickou smrtí vyznali víru ve Spasitele.

Pout' do Washingtonu D.C.

Krajanská rodina Our Lady of Mount Carmel v Astorii pořádá dne 2. – 3. června pouť do Washingtonu D.C. Odjezd od kostela v Astorii je v sobotu 2. června v 8 am. Návrat bude v neděli ve večerních hodinách. Vyvrcholením celé pouťe bude slavná mše svatá v neděli ve 12.00 v naší národní kapli.

Bohemian Hall

Vás zve na tradiční **ČESKÝ A SLOVENSKÝ FESTVAL**, a to v neděli a v pondělí, 27. a 28. května 2001. Tradiční oběd, bohatý program, Pízeňská dechovka, Express, Limbora..., tombola (první cena zpáteční letenka do CZ nebo SK).

Fr. Frank Lynch odchází

Po osmi letech služby u Panny Marie Karmelské jako farář odchází P. Frank Lynch do důchodu. Brooklynský biskup Thomas Daily vyhověl jeho žádosti a po osmileté periodě, kdy se střídají kněží, bude P. Lynch vypomáhat na jiných místech Brooklynské diecéze. P. Frank chce poděkovat Bohu za osmileté působení ve farnosti při mši svaté, která bude slavena 23. června ve 12.00. Při této mši se s P. Frankem oficiálně rozloučíme a poděkujeme mu za všechno, co udělal také pro naši malou českou komunitu žijící v NY.

Sport

21. dubna bylo velmi rušno v Sokolovně na 77th street na Manhattanu. Tradiční soupeři z Washingtonu DC přijeli do New Yorku, aby opět po roce změřili své síly ve volejbalu. Z hlavního města dorazily tři týmy. Sokol Washington, Ambasáda Washington a American University Washington, tento tým byl složen ze studentek, které studují ve Washingtonu a hrají aktivně volejbal. Domácí postavili rovněž tři týmy. Sokol NY 1., Sokol NY 2., a Sokol NY Tuesday. Hrál se systémem každý s každým. Na závěr se hrálo finále první s druhým. Základní skupinu vyhrálo družstvo Sokol NY 1., druhé skončilo družstvo American University Washington. Ve finále oplatily hráčky American University prohru z prvního zápasu a celý turnaj vyhrály. Za Sokoly z New Yorku jenom dodávám, bojte se, za rok vám to oplatíme.

P. Antonín

Prosba o pomoc

Je krásné, když člověk slyší. Kolik nespočetných darů k nám přichází skrze sluch. Můžeme vnímat zvuky v přírodě, slyšíme krásnou hudbu a především se učíme posloucháním druhých, našich učitelů a bližních. Víru v Boha přijímáme nasloucháním Božího Slova. Sluch je velkým darem Božím.

Malý Vojta Kopecký z Hovězí (z dědiny odkud pocházím i já), kterému je 5 let, tento dar nemá. Musí mít speciální přístroj, aby aspoň trochu reagoval na okolí. Jakmile začne chodit do školy bude potřebovat osobní péči nebo by musel navštěvovat školu daleko od rodičů a bydlet na internátě. Jeho rodiče adoptovali pět dětí. Vojta je nejmladší, nechtějí tedy, aby byl zase v cizím prostředí. Počítač a výuka přes internet tento problém částečně vyřeší. Cena je však u nás velmi vysoká: 100 000 Kč (3000\$). Potřebuje pomoc od nás **SLYŠÍCÍCH**. Prosím nepřeslechněte tuto prosbu o pomoc. Jakýkoliv dar bude vítán. Pomoc zasílejte na moje jméno Fr. ANTONÍN KOCUREK (na adresu ZVONU), a do MEMO napište **VOJTA**. Spolu s rodiči Marcelou a Jaroslavem Kopeckým Vám předem děkují. P. Antonín

Oznámení úmrtí

19. dubna ve věku nedožitých 80 let zemřel ve Frenštátě pod Radhoštěm pan Ondřej Tvarůžek, otec paní Jany Fojtíkové (NJ)

Nekonečně milosrdný a dobrý Bůh ať mu dá svou odměnu a pokoj.

Na Velký pátek, 13. dubna 2001, zemřel v Clevelandu (Ohio) JUDr. Václav Hyvnar, známá osobnost katolického života Čechoameričanů - exulantů. Narodil se 18. srpna 1922 na starobylém statku Hyvnarových v Závišicích v okrese Nový Jičín. Před promócí na právnické fakultě byl roku 1948 vyloučen z Karlovy univerzity a na čtyři měsíce uvězněn. Po amnestii opustil v září téhož roku svou vlast a uchýlil se do Paříže, kde se mu podařilo uzavřít se svou snoubenkou Milou sňatek, jemuž poželhal český jezuita P. Olšr. Po emigraci do Ameriky se usadil v Clevelandu, kde v padesátých letech žila silná česká menšina, která zde měla i několik kostelů vybudovaných českými přistěhovalci, a jako právník začal pracovat na městském úrade. Stal se sekretářem tamního primátora, který pocházel z české rodiny, a s jeho pomocí zorganizoval v roce 1966 triumfální přivítání kardinála Berana. Byl to do určité míry vrchol návštěvy tohoto pražského arcibiskupa, kterému Amerika otevřela svou náruč, zatímco jeho vlastní země mu své brány zavřela. V tomto smyslu bylo předání symbolického klíče od milionového města Cleveland významným protikladem postoje tehdejšího československého režimu. Dr. Hyvnar pak pracoval v českých spolcích a byl po dlouhá léta rovněž předsedou amerického Svazu českých katolíků, který svou stálou finanční podporou získal nesmírné zásluhy nejen za záchranu Nepomucena, české koleje v Římě, ale i v apoštolátu mezi českými exulanty v Americe a Evropě. Václavu Hyvnarovi, který po listopadu 1989 častěji zavítal do staré vlasti, bylo ještě dopřáno oslavit roku 1999 v kruhu blízkých na rodném gruntu v Závišicích padesáté výročí svatby. Byl vášnivým rybářem, a tak se i na Velký pátek chystal k řece. V garáži, kde si připravoval vlasce, ho však zastihla nenadálá smrt. Jeho tělo bylo zpopelněno a urna pochována v jeho rodišti.

JAROSLAV ŠKARVADA

Část projevu papeže Jana Pavla II. Jeho Blaženosti Christodoulosivi, řeckému primasovi a athénskému arcibiskupovi, při návštěvě Řecka 4. května 2001

Vaše Blaženosti,

Ctihodní členové Posvátného synodu

Nejctihodnější biskupové řecké pravoslavné církve

Christòs anèsti!

1. Ve velikonoční radosti vás zdravím slovy Apoštola Pavla církvi v Thesalonice. "Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem" (2 Th 3,16).

Je mi velkým potěšením setkat se s Vaší Blažeností v tomto primaciálním stolci řecké pravoslavné církve. Srdečně zdravím členy Posvátného synodu a celou hierarchii. Zdravím klérus, klášterní společenství a laické věřící v celé této vznešené zemi. Pokoj vám všem!

2. V první řadě vám chci vyjádřit lásku a pozdrav římské církve. Spolu sdílíme apoštolskou víru v Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, máme společně apoštolské dědictví a svátostné pouto křtu a proto jsme všichni členy Boží rodiny, povoláné sloužit Pánu a hlásat jeho evangelium světu. Druhý vatikánský koncil vyzval katolíky, aby členy ostantních církví považovali za „bratry a sestry v Pánu“ (*Unitatis Redintegratio*, 3) a toto nadpřirozené pouto bratrství mezi římskou a řeckou církví je silné a nepomíjivé.

ZVONĚ

Jistě, jsme obtíženi minulými a současnými spory a trvajícím nepochopením. Ale v duchu vzájemné lásky to vše může a musí být překonáno, protože právě to od nás Pán vyžaduje. Je jasné, že je zapotřebí osvobozujícího procesu *očistění paměti*. Za události minulé i přítomné, při nichž synové a dcery katolické církve zhrušili skutkem nebo opomenutím proti pravoslavným bratřím a sestrám, kéž Pán dá své odpuštění, o něž prosíme.

Některé vzpomínky jsou zvláště bolestné a některé události daleké minulosti způsobily v myslích a srdcích lidí zranění, která přetrvala dodnes. Mám na mysli hrůzné vyplnění císařského města Konstantinopole, které bylo tak dlouhou baštou křesťanství na Východě. Je tragedií, že útočníci, kteří se vydali zjednat bezpečný průchod křesťanům do Svaté Země se obrátil proti bratřím ve víře. Skutečnost, že to byli latinští křesťané plní katolíky hlubokým zármutkem. Jak bychom mohli přehlédnout *mysterium iniquitatis* působící v lidském srdci? Soud přísluší pouze Bohu, a proto svěřujeme těžké břímě minulosti jeho nekonečnému milosrdenství a snažně jej prosíme, aby uzdravil zranění, která stále působí strážně duchu řeckého lidu. Musíme na tomto uzdravení pracovat společně, pokud má nově se tvořící Evropa pravdivá vůči své identitě, již nelze oddělit od křesťanského humanismu sdíleného Východem i Západem.

3. Chci při Vaší Blaženosti při tomto setkání rovněž ujistit, že římská církev pohlíží s pravým obdivem na řeckou pravoslavnou církev pro způsob, jakým uchovala své dědictví víry a křesťanského života. Jméno Řecka zní vždy tam, kde se hlásá evangelium. Jména jeho měst jsou známa křesťanům po celém světě ze čtení *Skutků apoštolů* a *Listů sv. Pavla*. Od apoštolských dob až po dnešek je řecká pravoslavná církev bohatým pramenem, z něhož i západní církev čerpala pro svou liturgii, spiritualitu i právní vědu (srov. *Unitatis Redintegratio*, 14). Dědictvím celé církve jsou *Otcové, privilegovaní vykladači apoštolské tradice a koncily, jejich učení je závazným prvkem křesťanské víry*. Universální církev nikdy nemůže zapomenout na to, co jí dalo řecké křesťanství, ani přestat vzdávat díky za trvalý vliv řecké tradice.

Druhý vatikánský koncil zdůraznil katolíkům, že pravoslavi miluje liturgii, skrze niž věřící „dosahují společenství s Nejsvětější Trojicí, neboť dostali účast na božské přirozenosti“ (*Unitatis Redintegratio*, 15). Staletým slavením liturgie líbí se Bohu, kázáním evangelia i temných a těžkých dobách, předkládáním spolehlivé *didaskalia* inspirované Písmem a velkou Tradicí církve zrodila řecká pravoslavná církev velký zástup světců, kteří se přimlouvají za celý lid Boží před Trůnem Milosti. Ve světcích vidíme *ekumenismus svatosti*, který nás, s Boží pomocí, přivede do plné společenství, které není ani pohlcením, ani spojením, ale setkáním v pravdě a lásce (srov. *Slavorum Apostoli*, 27).

4. Nakonec chci, Vaše Blaženosti, vyjádřit naději, že můžeme společně kráčet po cestách Království Božího. V roce 1965 ekumenický patriarcha Athenagoras a papež Pavel VI. vzájemně sňali a zrušili z paměti a života církve rozsudky exkomunikace mezi Římem a Konstantinopolí. Toto gesto tu stojí jako pobídka pro nás *pracovat ještě usilovněji a jednotě, která je vůlí Kristovou*. Rozdělení mezi křesťany je hříchem před Bohem a pohoršením před světem. Je překážkou šíření evangelia, protože snižuje věrohodnost našeho hlásání. Katolická církev je přesvědčena, že musí dělat vše co je v jejích silách, aby „připravila cestu Pánu“ a „vyrovнала mu stezky“; a chápe, že se tak musí konat společně s dalšími křesťany—v bratrském dialogu, spolupráci a modlitbě. Jestliže některé minulé modely obnovení jednoty již neodpovídají impulsům k jednotě, které v poslední době Duch svatý probudil v křesťanech po celém světě, musíme být všichni otevření a pozorní k tomu, co Duch nyní praví církvím (srov. *Zj 2,11*).

Cyrlometodějská liga v Kanadě ve spolupráci s krajanskými farnostmi pořádá tradiční **ČESKOU NÁRODNÍ POUŤ DO SVATYNĚ MUČEDNÍKU** v Midlend, Ontario, Kanada. Letošní pouť bude 3. ČERVNA. V 11.00 dopoledne mše svatá venku, odpoledne v 2.00 křížová cesta.

Následující neděli, 10. ČERVNA POUŤ K SV. ANTONÍNŮV V CHATHAM, Ontario.

V 10.00 dopoledne mše svatá, po obědě, národopisná slavnost.

Mše svaté odsloužené v období od 9. dubna do 13. května 2001

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
09-Apr-01	Za zemřelého preláta Bernarda Přerovského, probošta ve Vyškově na Moravě	Růžena Bunžová
11-Apr-01	Za nemocnou Vlastu Kašparovou	
12-Apr-01	Za krajanskou rodinu	
14-Apr-01	Za zemřelé rodiče a prarodiče	Dagmar Žalmanová
15-Apr-01	Za zemřelé rodiče Josefku a Františka Pavlicu a sestru Marii Pavlicovou	Božena Smrčková
18-Apr-01	Za zemřelého přítele Emila Špatného	Jarmila Mudry Šebik
19-Apr-01	Za rodinu Hlinkovu	rodina Hlinkova
20-Apr-01	Za zemřelou Jolku Behárkovou, k výročí úmrtí	Jarmila Mudry Šebik
22-Apr-01	Za krajany ve Washingtonu DC	
28-Apr-01	Za Margitu Zuky	Valerie Šebesta
29-Apr-01	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, a za živou rodinu	rodina Tomečkova
30-Apr-01	Za Dobromilu Hyroš	Valerie Šebesta
01-May-01	Za rodinu Křenčíkovu	rodina Křenčíkova
03-May-01	Za zemřelou Vilmu Benešovu	Václav a Vlasta Seibert
04-May-01	Za zemřelého Václava Hyvnara	Prof. Zdeněk Rutar
05-May-01	Za biřmovance, a za ty, kteří poprvé přijmou svátostného Krista	
06-May-01	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní	Petr Dostálek
07-May-01	Za zemřelou Marii Krátkou a popraveného generála Františka Krátkého	Jiri a Hedvika Kratkych
08-May-01	Za zemřelého otce Ondřeje Tvarůžka	Jana Fojtíková
09-May-01	Za zemřelého přítele Paul Engle	Jana a Jiří Plannerovi
10-May-01	Za Lillian Dockrey	Alex & Jiřina Chamberlain
11-May-01	Za Marii a Josefa Pluháčkovy	Alex & Jiřina Chamberlain
12-May-01	Za krajanskou rodinu	
13-May-01	Za zemřelou rodinu Tomečkovu	rodina Tomečkova

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci červnu oslaví narozeniny:

Božena Zahradníková 1.června, Abraham Munzar 1. června, Marta Pope Sedláčková 6. června, Ing. Arch. Karel Zedníček 6. června, Martin Hnizda 8. června, Oldřich Holubář 9. června, Helena Otýpková 15. června, Petr Svoboda 17. června, Jan Markovič 19. června, Zdeněk M. Nehybka 22. června, Dionysius Ruskevich 28. června, Oto Bláha 29. června.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli na ZVON:

Mr & Mrs Frank Rychetský, Jarda Nehybka, Libby Harges, Anna & Robert Alger, Růžena K. Kankrlík, manželé Paličkovi, V.K., Marry Kott, rodina Křenčíkova.

Krajské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON- PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

